

Per nosaltres i els de dalt

Ara que ens costa tant
trobar un forat per veure'ns.

Ara que costa tant
oblidar que ens hem fet mal.
Ara que costa tant riure fort
sense sentir que et tiba el cor,
vas i obres la porta
i tot es fon.

És Nadal
i em fas una abraçada
que parla de la ràbia
i les ganes d'estar bé
ens hem de veure més
la resta tant se val
i brindem
per nosaltres i els de dalt.

I ara som a taula i tothom
parla a la vegada.
Us miro un per un
avui per fi em sento a casa.
El tiet amb la forquilla
pica una copa de vidre
i explica alguna història
que entre llàgrimes fa riure.

És Nadal...

I reconec una llum diferent
que travessa el menjador.
Tan de bo
es quedés eternament
o almenys
fins que s'adormi la por.

És Nadal...

